

Međunarodna konvencija o pravima osoba sa invaliditetom

**Skraćena i
pojednostavljena verzija**

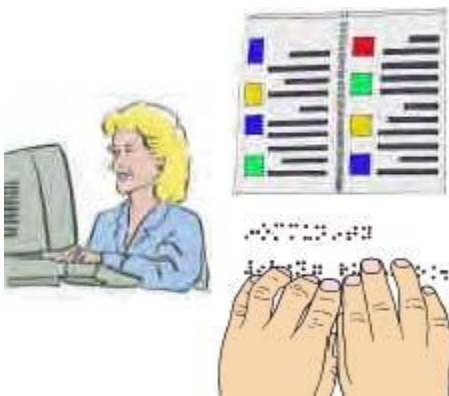
Pun naziv ovog sporazuma je Konvencija Ujedinjenih Nacija o pravima osoba sa invaliditetom. Takođe je u upotrebi i naziv Konvencija UN o pravima u oblasti invalidnosti.

Na strani 51. ovog dokumenta se nalazi sadržaj

1. Konvencija Ova Konvencija govori o tome šta mogu države da urade kako bi obezbedile da osobe sa invaliditetom imaju ista prava kao i svi ostali.

2. Šta znače reči **Komunikacija** označava način koji pomaže osobama sa invaliditetom da govore i razumeju informaciju, kao na primer, računari, olakšano čitanje, Brajevo pismo i gestovni govor.

Diskriminacija znači neravnopravno ponašanje ili nepostojanje mogućnosti učešća, zbog toga što ste osoba sa invaliditetom.

Jezik označava sistem znakova koji omogućava ljudima da govore ili komuniciraju gestovnim govorom.

3. Osnovne ideje

To su:

Ljudi imaju slobodu izbora.

Ni prema kome se ne sme vršiti diskriminacija.

Osobe sa invaliditetom imaju prava da budu uključene u društvo kao i svi drugi.

Osobe sa invaliditetom treba poštovati zbog onoga što jesu.

Svako treba da ima jednake mogućnosti.

Svakom treba omogućiti jednaku pristupačnost.

Muškarci i žene treba da imaju jednake mogućnosti.

Deca sa invaliditetom treba da se poštuju zbog onoga što jesu, od malih nogu.

4. Šta države treba da urade

Svaka država treba da obezbedi jednak tretman za osobe sa invaliditetom.

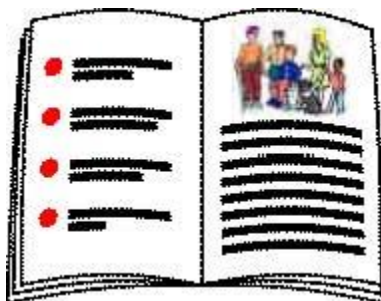

To rade tako što:

Stvaraju nova pravila i zakone, kako bi osobama sa invaliditetom omogućili prava i zamenili loše zakone ukoliko postoje.

Obezbeđuju da prava osoba sa invaliditetom imaju jednak tretman i budu uvrštena u zakon.

Uključuju pitanja invalidnosti u sve politike.

Ne rade stvari koje su u suprotnosti sa ovom Konvencijom

Obezbeđuju da vlade i nadležni organi primenjuju stvari iz ove Konvencije.

Rade sve što je u njihovoj moći kako ne bi dozvolili diskriminaciju nad osobama sa invaliditetom.

Obezbeđuju da sve stvari budu napravljene kako bi ih svi ljudi koristili, ili da mogu biti lako adaptirane.

Koriste nove tehnologije kako bi pomogli osobama sa invaliditetom.

Daju pristupačne informacije osobama sa invaliditetom o stvarima koje su im od koristi.

Vrše obuke o ovoj Konvenciji.

Sve države treba da urade sve što je u njihovoj moći kako bi bile sigurne da se ne vrši diskriminacija nad osobama sa invaliditetom.

Sve države treba da uključe osobe sa invaliditetom u stvaranje novih zakona i politika.

5. Biti jednak

Države se slažu da su svi pred zakonom jednaki, i da se diskriminacija nad osobama sa invaliditetom neće dozvoliti.

6. Žene sa invaliditetom treba tretirati kao jednake

Države se slažu da su žene i devojke sa invaliditetom, u različitim slučajevima nepravedno tretirane.

Države će se zalagati da žene i devojke sa invaliditetom imaju pune, slobodne i jednake uslove za život.

7. Decu sa invaliditetom treba tretirati kao jednaku

Države se slažu da deca sa invaliditetom imaju ista prava i slobode kao i ostala deca i da treba da budu tretirana kao i druga.

Najvažnije je razmišljati o tome šta je najvažnije za dete.

Države se slažu da deca sa invaliditetom imaju pravo da budu saslušana u svim aspektima koji utiču na njihov život. Deci će biti pružena podrška kako bi se ovo ostvarilo.

8. Davati ljudima informacije o invalidnosti

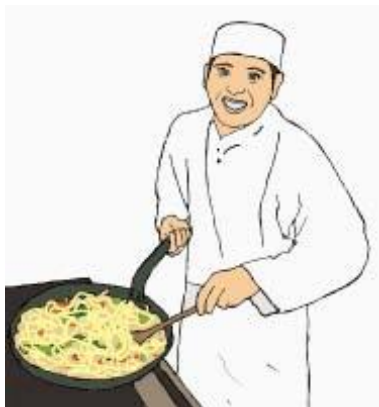

Države treba da pomognu osobama sa invaliditetom da ostvare jednaka prava i da pokažu šta osobe sa invaliditetom mogu da urade.

To mogu uraditi na sledeće načine:

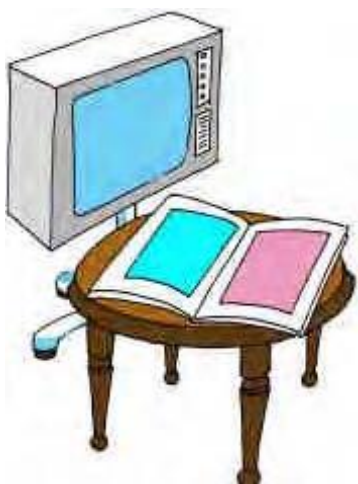
Organizovati kampanje kako bi se promenilo mišljenje ljudi o životima osoba sa invaliditetom, posebno o stvarima kao što su brak ili seksualni život.

Pokazati šta osobe sa invaliditetom mogu da rade.

Učiti decu o jednakim pravima osoba sa invaliditetom.

Navesti medije da pravilno predstavljaju osobe sa invaliditetom.

Podržati u većoj meri rad na podizanju svesti ljudi o invalidnosti.

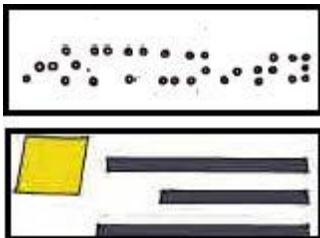
9. Pristupačnost

Države treba da obezbede osobama sa invaliditetom bolji pristup stvarima u svim sferama života.

Trebalo bi da ustanove kao što su javne zgrade, bolnice, škole i prevoz, budu pristupačnije.

Znakovi moraju biti sa objašnjenjima i na Brajevom pismu.

U javnim ustanovama treba imati više vodiča i tumača gestovnog govora.

Trebalo bi da postoji vodič o tome kako poboljšati pristupačnost javnim servisima.

Treba održati obuke o pristupačnosti.

Treba se pobrinuti da osobe sa invaliditetom imaju pristup novim tehnologijama.

Treba obezbediti informaciju koja je od samog početka pristupačna.

Treba obezbediti da osobe sa invaliditetom dobiju pravu podršku na putu ka informaciji.

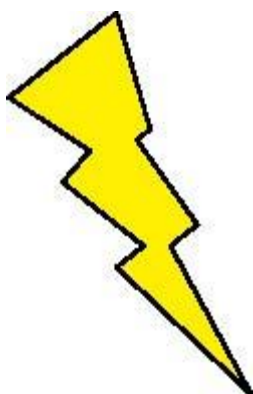
10. Pravo na život

Svako ima pravo na život, uključujući i osobe sa invaliditetom.

Države treba da se pobrinu da osobe sa invaliditetom imaju jednake mogućnosti kao sve druge, kako bi živele svoj život.

11. Vanredno stanje

Obezbediti pravilnu zaštitu osoba sa invaliditetom u rizičnim situacijama, na primer, kada se dogodi neka elementarna nepogoda.

12. Biti jednak pred zakonom

Osobe sa invaliditetom treba poštovati kao i sve ljude.

Osobe sa invaliditetom imaju pravo na odlučivanje o važnim stvarima, kao i svi drugi.

Osobe sa invaliditetom moraju imati odgovarajuću podršku pri donošenju odluka.

Ako je nekome potrebna pomoć prilikom izražavanja, trebalo bi da postoje pravila koja regulišu da se to obavi na pravilan način.

Osobe sa invaliditetom imaju jednaka prava da:

Poseduju ili dobiju nekretnine na svoje ime.

Kontrolišu svoj novac.

Budu u mogućnosti da pozajme novac kao i svi drugi.

Da im se ne oduzima dom ili novac.

13. Ostvarivanje pravde

Osobe sa invaliditetom treba da imaju pravo da idu na sud, da tuže nekoga ili da učestvuju u radu suda kao i svi drugi.

Osobe sa invaliditetom treba da dobiju podršku kako bi sa sigurnošću ostvarile svoja prava.

Države treba da imaju posebne obuke za sudove, policiju i zatvorsko osoblje.

14. Biti slobodan i bezbedan

Osobe sa invaliditetom treba da budu slobodne i bezbedne, kao i svi drugi.

Osobe sa invaliditetom ne treba slati u zatvor samo zbog njihovog invaliditeta, već samo ukoliko zakon to nalaže iz drugih razloga.

Ako su osobe sa invaliditetom u zatvoru, treba prema njima postupati sa poštovanjem i u skladu sa ovom Konvencijom.

One treba da imaju jednaka prava kao i svi drugi, po međunarodnim pravima. Ova Konvencija ne navodi ta prava ali ona uključuju:

Pristupačne informacije o njihovim pravima.

Pristupačnost i pomoć radi korektnog saslušanja na sudu.

Pokretanje predmeta koliko god puta to osobe sa invaliditetom žele.

15. Ne biti mučen ili svirepo tretiran

Osobe sa invaliditetom ne smeju biti svirepo tretirane niti mučene.

Nad osobama sa invaliditetom se ne smeju vršiti eksperimenti, naročito ne u medicinske svrhe (osim ukoliko se oni sa tim ne slože svojom slobodnom voljom).

Države se moraju potruditi da se takve stvari ne dešavaju.

16. Ne biti iskorišćen niti zlostavljan

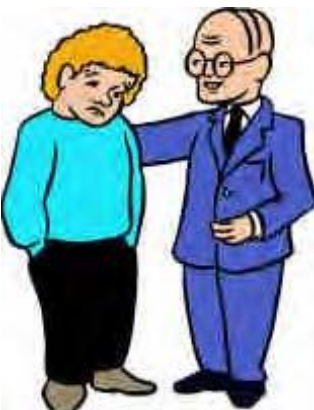
Države moraju uvesti zakone i pravila kako bi obezbedili sigurnost osobama sa invaliditetom i zaštitili ih kod kuće i van nje od nasilja i iskorišćavanja.

Države treba da spreče zlostavljanje i treba da pruže zaštitu, informaciju i treninge o tome kako prepoznati zlostavljanje i kako ga prijaviti.

Države treba da obezbede servise koji podržavaju osobe sa invaliditetom koji ih redovno obilaze kako bi se uverili da nisu zlostavljani.

Države treba da obezbede neophodnu pomoć i podršku zlostavljanim osobama, kako bi im pomogle da budu bezbedne i da se oporave od zlostavljanja.

Države treba da obezbede dobre načine kako bi prepoznale zlostavljanje i kako bi izvele zlostavljače pred sud.

Države treba posebnu pažnju da posvete zlostavljanju žena i dece.

17. Posmatranje osoba sa invaliditetom prvenstveno kao osoba

Osobe sa invaliditetom treba tretirati kao i sve ostale, sa istim poštovanjem i pravima.

18. Kretanje

Osobe sa invaliditetom imaju pravo:

Da odluče gde će da žive i da se kreću, kao i svi ostali.

Da pripadaju jednoj državi (budu njeni državljani), a ne da im se to oduzme zato što su osobe sa invaliditetom.

Da imaju dokumenta, kao na primer pasoše, kao i svi drugi ljudi.

Da napuste bilo koju zemlju pa čak i svoju.

Deca sa invaliditetom imaju pravo na ime po rođenju, pravo na državljanstvo, i ukoliko je to moguće, pravo da upoznaju svoje roditelje kao i pravo na njihovu brigu.

19. Samostalan život u društvu

Države treba da obezbede da osobe sa invaliditetom imaju slobodu izbora, samostalan život i da budu deo svoje zajednice.

Osobe sa invaliditetom mogu da biraju:

Mesto življenja, kao i svi drugi.

Osobu sa kojom žive, kao i svi drugi.

Da ne žive u posebnim mestima, kao što su to hosteli, ako to ne žele.

Različite servise podrške, uključujući i personalnu asistenciju.

Različite kvalitetne servise koje i drugi ljudi biraju.

20. Kretanje

Države treba da se pobrinu da osobe sa invaliditetom mogu da se kreću samostalno u što većoj meri.

Države moraju da:

Pomognu ljudima u kretanju.

Pomognu ljudima da dobiju kvalitetnu pomoć i da im pomognu prilikom kretanja.

Da se postaraju o tome da te usluge ne budu skupe.

Da organizuju obuke o kretanju.

Da animiraju kompanije koje se bave proizvodnjom pomagala, kako bi one razmišljale o različitim potrebama osoba sa invaliditetom.

21. Sloboda izražavanja i pristup informacijama

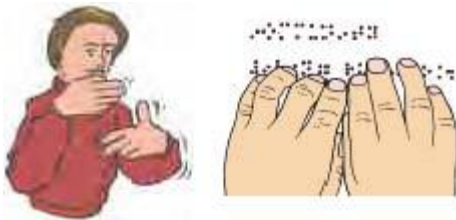

Države moraju da obezbede da osobe sa invaliditetom imaju pravo da pronađu i daju informacije i da kažu šta žele, kao i svi drugi.

Ovo obuhvata:

Informaciju na način na koji vam je ona potrebna, kao što je to na primer pojednostavljena informacija.

Obezbeđivanje gestovnog govora, Brajevog pisma i drugih načina informisanja.

Ukazivanje drugim servisima da obezbede pristupačne informacije.

Navođenje medija, kao i interneta, da obezbede pristupačne informacije.

Podršku korišćenju gestovnog govora.

22. Privatnost

Osobe sa invaliditetom imaju pravo na privatni život i niko ne sme u to da se meša niti da tome stane na put.

Države treba da se pobrinu da privatne informacije o osobama sa invaliditetom budu poverljive kao i informacije o ostalim ljudima.

23. Poštovanje doma i porodice

Zemlje treba da obezbede da osobe sa invaliditetom imaju jednaka prava na brak, porodične i privatne veze.

Države treba da obezbede sledeće:

Osobe sa invaliditetom imaju jednaka prava na brak i na osnivanje porodice, dokle god oboje to žele.

Osobe sa invaliditetom imaju pravo da odluče koliko dece žele da imaju i kada, kao i pravo na to da ne budu sterilisani protiv njihove volje.

Osobe sa invaliditetom imaju pravo na planiranje porodice kao i na druge informacije koje će im pomoći pri donošenju odluka.

Države će obezbediti podršku osobama sa invaliditetom u odgoju dece.

Deca sa invaliditetom imaju pravo da ne budu odvojeni od svoje porodice. Zemlje treba da podržavaju decu sa invaliditetom i njihove porodice.

Prava deteta su na prvom mestu.

Države će se postarati da se deca ne oduzimaju od roditelja ukoliko to ne žele, osim u slučaju kada zakon kaže da je to u interesu deteta. Invalidnost neće biti razlog tome.

24. Obrazovanje

Osobe sa invaliditetom imaju pravo na obrazovanje.

Države će se pobrinuti da osobe sa invaliditetom imaju priliku da pohađaju redovne škole i da nastave da uče tokom života tako da:

Ljudi mogu da uče koliko god žele ili mogu.

Osobe sa invaliditetom nisu isključene iz bilo koje vrste obrazovanja.

Osobe sa invaliditetom mogu pohađati dobre lokalne škole, i ne moraju da plaćaju istu školarinu kao svi ostali.

Osobe sa invaliditetom imaju potrebe koje treba što je moguće više zadovoljiti.

Ukoliko potrebe ne mogu da se zadovolje u redovnim školama, može se obezbediti neka druga vrsta obrazovanja koja ne isključuje osobe iz društva.

Obučiti učitelje i osoblje kako bi pravilno mogli da podrže osobe sa invaliditetom.

Naučiti ljude Brajevom pismu, kao i drugim načinima komunikacije, po potrebi.

Naučiti ljude gestovnom govoru i gledati na njega kao jezik zajednice osoba sa oštećenim sluhom.

Obezbediti da deca sa oštećenjem vida ili sluha dobiju pravilno obrazovanje i podršku prilikom učenja.

Obezbediti profesore sa neophodnim veštinama.

Obezbediti potrebnu podršku osobama sa invaliditetom kako bi mogle da nastave sa obrazovanjem ukoliko to žele.

25. Zdravlje

Osobe sa invaliditetom imaju pravo na dobro zdravlje i na pristup zdravstvenim uslugama.

Države će obezbediti:

Da osobe sa invaliditetom imaju pristup istim zdravstvenim uslugama kao i svi.

Da osobe sa invaliditetom dobiju neophodnu zdravstvenu uslugu zbog svog invaliditeta.

Da se te usluge nalaze blizu stambenih četvrti.

Da profesionalno osoblje pruža istu uslugu osobama sa invaliditetom kao i ostalima.

Da se protiv osoba sa invaliditetom ne vrši diskriminacija u zdravstvu i životnom osiguranju.

Da se ljudima ne uskrati nega zbog toga što su osobe sa invaliditetom.

26. Usluge za oporavak

Države će se postarati da osobe sa invaliditetom mogu da vode samostalan i zdrav život koliko je god to moguće i pružice im podršku u zdravstvu, radu, obrazovanju i socijalnim servisima kako bi se to postiglo.

Države će se postarati da se uzmu u obzir potrebe osoba sa invaliditetom u ranom dobu, kako bi te osobe dobile podršku koja im je neophodna.

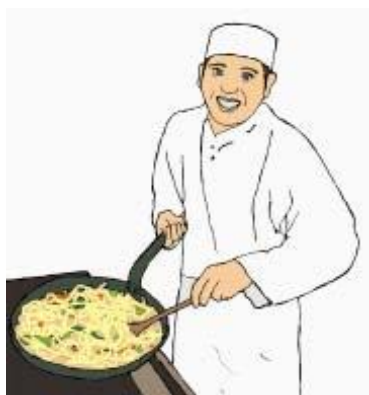
Ti servisi će biti koliko je god to moguće u blizini domova osoba sa invaliditetom.

Osoblje će biti obučeno da dobro radi svoj posao.

Države će obezbediti različita pomagala i opreme kako bi pomogle osobama sa invaliditetom da se oporave.

27. Posao

Osobe sa invaliditetom imaju, kao i svi drugi, pravo na rad.

Države će se više potruditi kako bi zaposlile osobe sa invaliditetom i to na sledeće načine:

Stvoriće zakone koji će omogućiti osobama sa invaliditetom da budu jednako tretirane na poslu.

Obezbediće da osobe sa invaliditetom imaju jednaka prava na poslu, jednake pravilnike i platu.

Obezbediti da osobe sa invaliditetom imaju pravo da se pridruže sindikatu u skladu sa zakonima zemlje u kojoj žive.

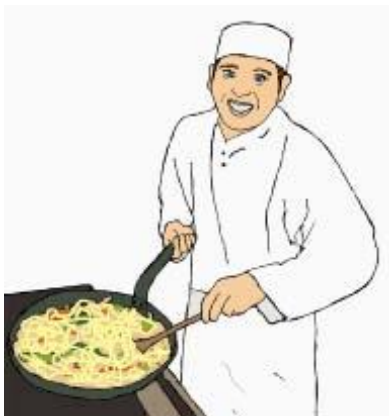
Obezbediti da osobe sa invaliditetom mogu da prate radne programe i treninge.

Pružiti pomoć osobama sa invaliditetom da nađu posao, da ga zadrže kao i da nađu bolji posao.

Pomoći osobama sa invaliditetom da same osnuju svoj biznis.

Dati osobama sa invaliditetom posao u vladi i bolnicama.

Pomoći kompanijama prilikom zapošljavanja osoba sa invaliditetom.

Obezbediti osobama sa invaliditetom odgovarajuća mesta za rad.

Obezbediti da osobe sa invaliditetom mogu da pokušaju da rade.

Pomoći osobama sa invaliditetom da se vrate na posao.

Države moraju da obezbede da osobe sa invaliditetom ne smeju biti naterane na prisilni rad.

28. Standardi življenja

Dis
en
far
an

Osobe sa invaliditetom imaju jednaka prava na dovoljno dobre standarde života za sebe i svoje porodice. To uključuje hranu, odeću, dom i vodu za piće.

Osobe sa invaliditetom treba da imaju mogućnosti da poboljšaju svoje životne standarde, kao i svi drugi.

Osobe sa invaliditetom treba da imaju odgovarajuće servise i pomoć za svoj invaliditet, i po ceni po kojoj mogu to sebi priuštiti.

Osobama sa invaliditetom, naročito devojkama i ženama, kao i starijim osobama, bi trebalo pomoći da žive dovoljno dobrim standardom.

Treba obezbediti da siromašne osobe sa invaliditetom dobiju pomoć od države sa troškovima invaliditeta.

Treba obezbediti osobama sa invaliditetom da žive u državnom smeštaju.

Treba obezbediti da osobe sa invaliditetom imaju jednake mogućnosti za ostvarivanje penzije kao i drugi ljudi.

29. Uključivanje u politiku

Osobe sa invaliditetom imaju pravo da učestvuju u političkom životu kao i svi ostali.

Osobe sa invaliditetom imaju pravo da glasaju:

Tako što će im se to olakšati i pojasniti.

Tako što će glasanje biti tajno.

Tako što će im se pružiti podrška i pomoć da glasaju kako žele, kada je to potrebno.

Tako što se osobe sa invaliditetom mogu uključiti u nevladine organizacije i političke partije.

Tako što će osobe sa invaliditetom moći da se pridruže organizacijama osoba sa invaliditetom. Osobe sa invaliditetom imaju pravo da izadju na izbore kao poslanici i članovi veća.

30. Sport i rekreacija

Osobe sa invaliditetom imaju pravo da se bave sportom i rekreacijom kao i svi drugi.

Države moraju obezbediti:

Da knjige budu pristupačne.

Da televizija, filmovi i pozorišta budu pristupačna.

Da osobe sa invaliditetom mogu ići u muzeje.

Da osobe sa invaliditetom imaju priliku da budu umetnici.

Da zakoni i pravila moraju olakšati osobama sa invaliditetom pristup ovim stvarima.

Da osobe sa oštećenjem sluha i ostali moraju biti poštovani.

Da se osobe sa invaliditetom ohrabruju da učestvuju u običnim sportskim aktivnostima.

Da osobe sa invaliditetom mogu da učestvuju u sportovima i rekreaciji u oblasti invalidnosti.

Da su sportski tereni pristupačni.

Da deca sa invaliditetom takođe imaju jednak pristup.

31. Informacija

Države treba da sakupe potrebne informacije kako bi pomogle u tome da se ova Konvencija ostvari.

Informacije moraju biti poverljive i privatne.

32. Saradnja država

Države će saradivati kao partneri kako bi se ova Konvencija ostvarila.

One treba da:

Obezbede da zajednički rad uključuje i osobe sa invaliditetom.

Obezbede da države razmenjuju informacije, iskustva i obuke kako bi svi ljudi mogli da daju maksimalan doprinos.

Obezbede da države rade zajedno na istraživanjima, i da razmenjuju svoje rezultate.

33. Ostvarivanje ove Konvencije

Vlade država treba da:

Imaju jednu oblast koja će se baviti ostvarivanjem ove Konvencije.

Imaju način na koji mogu da izmere koliko se pravilno ostvaruje ova Konvencija.

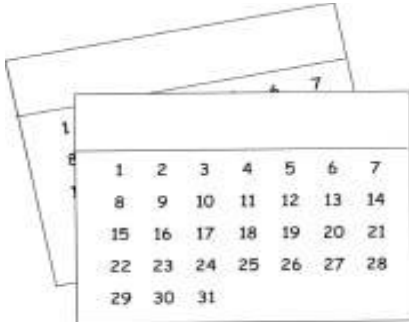

Uključe osobe sa invaliditetom u procenu načina na koji se to ostvaruje.

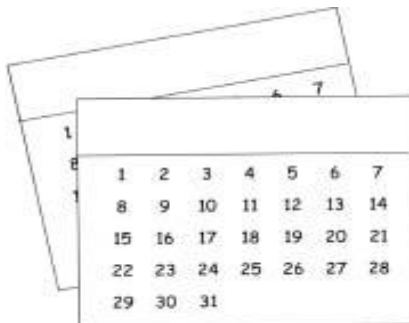
34. Komitet o pravima osoba sa invaliditetom

Sastaviće se Komitet koji će podržati prava osoba sa invaliditetom. On će se sastojati od 12 eksperata u početku, zatim će se proširiti na 18 osoba.

Članovi Komiteta će biti deo te grupe tokom 4 godine. Oni neće nastupati kao organizacija.

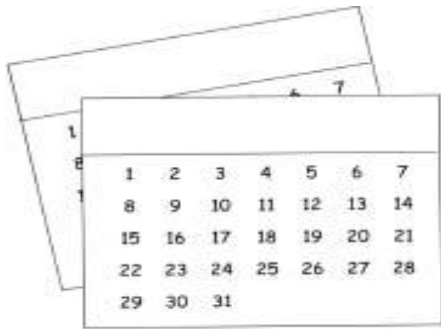
Ipak, 6 članova prve grupe će biti članovi te grupe u trajanju od 2 godine.

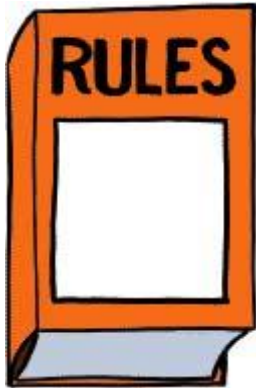
Za članove će glasati države koje učestvuju u ovoj Konvenciji. Uzeće u obzir odakle dolaze neki članovi, i koje veštine oni poseduju. Dobrodošli su eksperti koji su osobe sa invaliditetom.

Izbori će se obaviti tajnim glasanjem tokom velikog sastanka. Osoba koja bude dobila najviše glasova biće izabrana za Komitet.

Izbori će započeti u prvih 6 meseci nakon početka ove Konvencije. Države će imati 2 meseca da pošalju imena ljudi koji će biti u Komitetu Generalnog Sekretara.

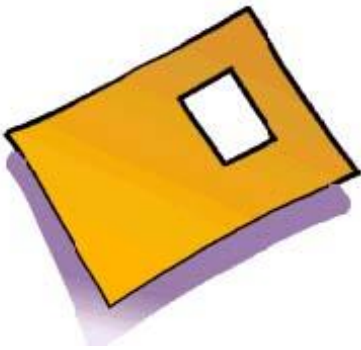

Komitet će sam napraviti sopstvena pravila o svom radu.

Generalni Sekretar Ujedinjenih Nacija će osigurati da Komitet ima podršku osoblja kao i sve što je neophodno za njihov rad.

35. Izveštaji od članica učesnica

Svaka država će napisati izveštaj o svom radu u vezi sa ovom Konvencijom pristupanja, i poslati ga Komitetu u roku od 2 godine nakon što pristanu da se pridruže.

Nakon toga, svaka država će slati izveštaj svake 4 godine, kao i dodatne izveštaje ako to Komitet od njih zatraži.

Komitet će odlučiti koje informacije zemlje treba da stave u svoje izveštaje.

Izveštaji mogu biti i o stvarima koje se tiču prava osoba sa invaliditetom.

36. Šta se dešava sa izveštajima

Komitet će pogledati izveštaje i daće državama ideje i savete o tome šta da rade. On može zatražiti i dodatne informacije.

Ako izveštaj jako kasni, Komitet može da opomene državu tako što u naredna tri meseca može da ode i da pogleda šta se tamo dešava.

Sve države će moći da vide sve izveštaje.

Svaka država mora da obezbedi javnosti da vidi njen izveštaj kao i ono što je Komitet rekao o njemu.

Komitet će poslati izveštaje različitim odeljenjima i organizacijama kako bi potražio savet ili pomoć ukoliko je ona neophodna.

37. Komitet i države koje rade zajedno

Svaka država će raditi sa Komitetom i pomagati članovima Komiteta tako što će im davati potrebne informacije.

Komitet će razmotriti kako da saraduje sa državama kako bi se sve to ostvarilo.

38. Kako će Komitet raditi sa drugim organizacijama

Važno je da sve države i sve organizacije zajedno rade kako bi se ovo ostvarilo.

Različita odeljenja i organizacije će biti pozvane da daju svoj savet i informaciju o oblasti u kojoj rade.

Komitet može da zatraži i od ostalih organizacija za ljudska prava da napišu izveštaje o tome kako se njihov rad uklapa u ovu Konvenciju.

39. Izveštaj Komiteta

Komitet će pisati izveštaj svake druge godine Generalnoj Skupštini i Ekonomskom i Socijalnom Savetu. On će sadržati ideje različitih zemalja o tome šta bi trebalo uraditi.

40. Sastanci država

Države članice će se često sastajati kako bi razmišljale o radu ove Konvencije.

Prvi sastanak će se održati u roku od 6 meseci nakon početka rada. Generalni Sekretar će odlučiti o narednim sastancima.

41. Čuvanje izveštaja i informacija

Generalni Sekretar Ujedinjenih Nacija će čuvati sve informacije i izveštaje vezane za ovaj rad.

42. Potpisivanje Konvencije

Države mogu da potpišu ovu Konvenciju počev od 30. marta 2007. godine u Sedištu Ujedinjenih Nacija u Njujorku.

43. Saglasnost i odobrenje

Ova Konvencija započinje u zemljama koje su je potpisale onda kada se usaglase o tome.

Ostale države koje nisu potpisale, se takođe mogu pridružiti.

44. Grupe država

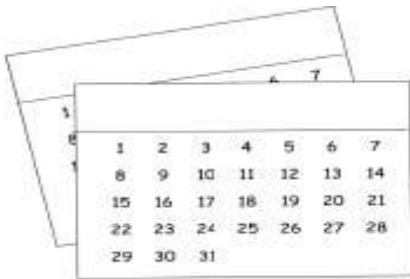

Neke države su grupisane u organizacije, kao što je to na primer Evropska Unija.

Te organizacije takođe mogu da se pridruže Konvenciji i da daju svoj doprinos kada se o njoj govori.

45. Kada počinje Konvencija?

Ova Konvencija će početi 30 dana nakon što je 20 zemalja odobri.

46. Pridržavanje

Države mogu reći ako postoje delovi Konvencije sa kojima se ne slažu, ali ne mogu da se ne slažu sa osnovnim načelima Konvencije.

47. Izmene Konvencije

Svaka država može zahtevati promene u Konvenciji. To mogu da učine pismenim putem Generalnom Sekretaru koji će to reći drugim državama.

Države će odlučiti da li im je neophodan sastanak kako bi razgovarale o toj ideji i da li da se sa njom slože.

48. Ako neka država hoće da napusti Konvenciju

Države može da napusti Konvenciju tako što će pisati Generalnom Sekretaru. One će prestati da budu deo Konvencije godinu dana nakon tog obaveštenja.

49. Pristupačne informacije

Ova Konvencija će biti dostupna u pojednostavljenom formatu.

50. Konvencija na drugim jezicima

Ova Konvencija će se štampati na arapskom, kineskom, engleskom, francuskom, ruskom i španskom jeziku i biće jednaka na svim jezicima.

Zasluge

Ovaj dokument je napisan, osmišljen i realizovan za Odeljenje za Rad i Penzije, od strane servisa "Easy Read" @ Inspired Services.IS164/07. Avgust 2007. godine.

Crteži pripadaju kompaniji Valuing People i ne mogu se nigde koristiti bez pismene dozvole od strane InspiredServices.

Srpsku verziju je pripremio Centar za Orijentaciju Društva (COD) Maj 2010. godine.

www.cod.rs

Mara, Goran, Zoltán i Bilja su radili na pripremi i prevodu.

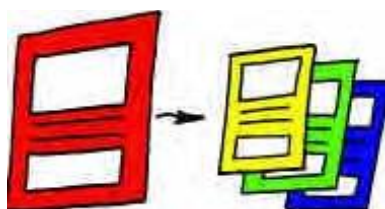
Handicap International je finansirao celokupnu pripremu i štampanje www.handicap-international.org

Sve je ovo pripremljeno i štampano na srpskom uz velikodušnu dozvolu www.inspiredservices.org.uk

Srpski:
<http://www.invalidnost.info/knowledge.php>

Engleski:
www.inspiredservices.org.uk

Ovaj dokument se može kopirati bez zvanične dozvole, i za ličnu upotrebu.

Šta sadrži ovaj dokument

1. Konvencija

Strana
1

2

2. Šta znače reči

1

3. Osnovne ideje

2

4. Šta države treba da urade

4

5. Biti jednak

7

6. Žene sa invaliditetom treba tretirati kao jednake

7

7. Decu sa invaliditetom treba tretirati kao jednake

8

8. Davati ljudima informacije o invalidnosti

8

9. Pristupačnost 10

10. Pravo na život 12

11. Vanredno stanje 12

12. Biti jednak pred zakonom 13

13. Ostvarivanje pravde 15

14. Biti slobodan i bezbedan 16

15. Ne biti mučen ili svirepo tretiran 17

16. Ne biti iskorišćen ili zlostavljan 18

**17. Posmatranje osoba sa invaliditetom,
prvenstveno kao osoba 19**

18. Kretanje 20

19. Samostalni život u društvu 21

20. Kretanje 22

**21. Reći šta želite i imati pristup informaciji
23**

22. Privatnost 24

23. Poštovanje doma i porodice 24

24. Obrazovanje 26

25. Zdravlje 29

26. Usluge za oporavak 30

27. Posao 31

28. Standardi življenja 34

29. Uključivanje u politiku 35

30. Sport i rekreacija 37

31. Informacija 39

32. Saradnja zemalja 39

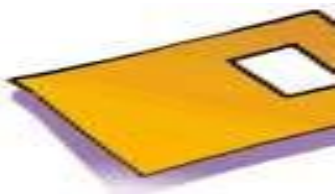

33. Ostvarivanje ove Konvencije 40

34. Komitet o pravima osoba sa invaliditetom 41

35. Izveštaji članica učesnica 43

36. Šta se dešava sa izveštajima 44

37. Komitet i zemlje koje rade zajedno 45

38. Kako će Komitet saradivati sa drugim organizacijama 45

39. Izveštaj Komiteta 46

40. Sastanci država 46

41. Čuvanje izveštaja i informacija 46

42. Potpisivanje Konvencije 47

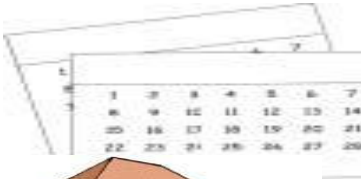

43. Saglasnost i odobrenje 47

44. Grupe država 47

45. Kada počinje Konvencija? 48

46. Pridržavanje 48

47. Izmene Konvencije 48

48. Ako neka država hoće da napusti Konvenciju 49

49. Pristupačne informacije 49

50. Konvencija na drugim jezicima 49

Zasluge 50

Naša prava – Ljudska prava

UN Konvencija o pravima osoba sa invaliditetom

Centar za orijentaciju društva – COD

Mi smo organizacija koja radi u savezništvu sa organizacijama osoba sa invaliditetom na promociji ljudskih prava i jednakih mogućnosti za sve. Posetite nas na www.cod.rs

Handicap International

Kako možete pomoći čoveku, ženi ili detetu da stane na noge u teškim uslovima, koji su dodatno otežani u uslovima siromaštva, izbeglištva i gladi? Dajte im sredstva da sami sebi pomognu. Handicap International pomaže najugroženije članove društva još od 1982. godine. Mi radimo i zagovaramo zajedno kako bi mogli da povrate dostojanstvo i mesto u društvu.

Posetite nas na www.handicap-international.org